

Ønske, der her er kommet frem. Jeg skal ikke fortabe mig i Betragtninger i Anledning af, at der i sin Tid har været et Forslag til Forhandling i Udvalget i ganske anden Retning. Det ligger ikke for, og det skal ikke drøftes her; men jeg beklager, at jeg ikke har haft Held til at afværge denne Misforstaaelse, skønt jeg har gjort Forsøg derpaa. Naar man læser det her citerede Stykke, er det klart for enhver, at det her er Mejerierne, der ere Tyngdepunktet; det er for Mejeriernes Skyld, at denne Bestemmelse er indsat. Det er for at hindre, at der til de Mejerier, der ere under Kontrol, udefra indbringes Smør, som er af en anden Beskaffenhed end det, der kan faa Lurmærket, og til yderligere Sikring imod, at det sker, er det, at man siger: Ej heller maa det ske i de Udsalgssteder, der staa i Forbindelse med Mejerierne. Meningen dermed er selvfølgelig — i alt Fald er det Meningen, det er maaske ikke saa selvfølgeligt, som jeg mener, det skulde fremtræde —, at disse Udsalgssteder ikke skulle kunne bruges som Mellemed imellem de Mejerier, der fremstille andet Smør end det, der er lurmærket, og de Mejerier, der ere under Kontrol og føre lurmærket Smør. Med andre Ord, det gælder de Udsalgssteder, der staa i en saadan Forbindelse med Mejeriet, at der kunde være Mulighed for, at Smørret, naar de maatte føre det ind i Udsalgsstedet, ganske stille kunde puttes gennem en Dør ind i Mejeriet og derfra gaa ud som Eksportsmør. Ved Ordene „de i Forbindelse med Mejeriet staaende Udsalgssteder“ er ikke tænkt paa Forretningsforbindelser. Dermed er — for at sige det kort — tænkt paa mur- og nagelfast Forbindelse, man forstaaer det jo nok. Meningen er altsaa den, at det drejer sig om at gøre det umuligt for de paagældende Mejerier at faa andet Smør ind end lurmærket Smør, men for at det ikke skal ske ad Omveje, tager man de Udsalgssteder med, som staa i direkte mur- og nagelfast Forbindelse med Mejerierne; der maa det heller ikke komme. Jeg tror ikke, der er Grund til at forlade det, som saaledes er nedlagt i Forslaget. Naar det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) i Gaar spurgte saa eftertrykkeligt om, hvad der var Meningen dermed, saa har jeg nu søgt paa forskellig Maade at forklare det. Meningen er som angivet og den samme som den, det ærede Medlem temmelig sikkert havde i Fjor, da han foreslog den samme Bestemmelse med ganske de samme Ord. Det er den samme Mening, der er søgt hævdet igen i Aar. Men

skulde det være nødvendigt inden tredje Behandling at faa det udtrykt paa en anden Maade — det er vist ikke let at gøre det —, saa skal det gerne ske, men der er i Virkeligheden ingen Vanskeligheder i Realiteten. Thi det er givet, at hvis et Mejeri har Udsalg og kommer til at producere Vandsmør i Stedet for lurmærket Smør, saa kan man dog ikke, naar Mejeriet fører dette Smør ind i sit Udsalg, som staaar i umiddelbar mur- og nagelfast Forbindelse med Mejeriet og fremstilles til Salg der, sige, at det er Smør, der er indbragt efter Lovforslagets Ords Betydning *ude fra*, fra et andet Sted. Det kan og vil ikke blive opfattet paa den Maade. Men skulde der være Tvivl om Forstaaelsen, maa vi se at gøre den klar. Medens jeg altsaa mener, at der ikke kan være Tvivl om, at et Mejeri har Lov til at sælge sit Vandsmør i det Udsalgssted, der staaar i mur- og nagelfast Forbindelse med Mejeriet, er der ikke Spor af Tvivl om, at det kan sælge sit Vandsmør andre Steder fra et hvilket som helst andet eller fra andre Udsalg, som ligge fjernede fra Mejeriet. Saadanne ere slet ikke omtalte, og det er givet, at hvad der ikke er omtalt som forbudt, er tilladt, saa der er ingen Vanskeligheder i dette Forhold. Jeg tror ikke, vi behøve at ændre det, men skal selvfølgelig være rede til at forhandle med de Herrer for at finde Udtryk, som paa klar og uomtvistelig Vis dække Meningen.

Jeg skal saa omtale Ændringsforslaget under Nr. 20, der er stillet af mig og angaar Forholdet med Hensyn til den i § 14 paabudte Mærkning. Man spørger mig, om det er nødvendigt at afgive Erklæring, hver Gang man ønsker at tage Smørret hjem paa Lager i Stedet for at mærke det paa Stedet, paa Kajen eller paa Toldboden. Jeg har nærmest været af den Mening, at det var ønskeligt, at man afgav Erklæringen i hvert enkelt Tilfælde. Det har jeg allerede af den Grund, at der i hvert enkelt Tilfælde opstaaer et Valg. Importøren kan nemlig mærke paa Stedet, eller han kan tage Smørret hjem efter en paa Tro og Love afgiven Erklæring om, at han foretager Mærkningen hjemme. Altsaa, hver Gang der kommer Smør, staaar han overfor Valget mellem en Mærkning forinden Udleveringen fra Toldvæsenet eller en Mærkning paa sit Lager i Henhold til afgiven Erklæring. Jeg har derfor ment, at det var naturligere, at det Spørgsmaal, der saaledes kan opstaa, i hvert indtrædende Tilfælde afgøres ved, at han afgiver en Erklæring,